

Svensden) Udtalelser kunde forstaas, som om der var oprettet Arbejdsløshedskasser for erhvervsdrivende eller andre udenfor Lønarbejderne. Der er imidlertid ikke oprettet nogen Kasse i Henhold til Lovens § 2. Det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at der er oprettet en Kasse for Handels- og Kontormedhjælpere, men det er en ganske normal Arbejdsløshedskasse. Derimod er der ikke oprettet nogen Kasse for handelsrejsende. Naar der overhovedet ikke har kunnet oprettes nogen Kasse efter § 2, er det af de forskellige Grunde, som jeg anførte i min forrige Tale, blandt andet ogsaa fordi den ikke har nydt tilstrækkelig Støtte hos de ledende Organisationer, som aabenbart mener, at en anden Vej er bedre end at gaa til Oprettelse af Arbejdsløshedskasser for de selvstændige erhvervsdrivende. Dette har medført, at tidligere selvstændige Bøgere og Malere er gaaet ind i Fagforeningerne og ind i Arbejdsløshedskasserne som Svende. Denne Tilgang repræsenterer altsaa noget af den ekstraordinære Tilgang i det hele, som dette Aar har bragt.

Pitzner: Samtlige Partiers Ordførere har udtalt deres Godkendelse af, at der ydes Støtte under Arbejdsløshed, og samtlige Partiers Ordførere har tillige mere eller mindre kraftigt erkendt, at der vistnok burde ændres et og andet i den gældende Lov. Ligesom Samfundet under Forhold som dem, vi lever under nu, har en Forpligtelse til at støtte dem, der uden egen Skyld er arbejdsløse, maa det være saaledes, at de, der af Staten modtager Arbejdsløshedsunderstøttelse, i enhver Henseende er villige til at tage Arbejde. Det er nævnt af Hr. Peder Hedebo og senere berørt af Indenrigsministeren, at det kun er et ganske minimalt Antal arbejdsu villige, der er paavist, kun 1 pro mille, og det blev af Hr. Hedebo udtalt, at den offentlige Kritik i dette Spørgsmaal havde skudt over Maalet. Den Omstændighed, at der ikke er paavist mere end en saa ringe Del som 1 pro mille af arbejdsu villige, betyder imidlertid desværre ikke, at der ikke har været flere. Det betyder kun, at der ikke er *paavist* flere, og jeg maa desværre erkende, at en stor Del af Skylden herfor ligger hos Arbejdsgiverne. Jeg husker et Møde i Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg, hvor jeg kommer til nogle Møder som Medlem af den tidligere Boligkommission. Det var den Dag nærmest Arkitekter, der var til Stede, og der skulde tales om, hvorledes man kunde skaffe Arbejde

til de arbejdsløse — det er navnlig dette Spørgsmaal tilligemed Spørgsmaalet om Materialierne til Arbejdet, som det drejer sig om dér. Det eneste, man da hørte fra de Herrer Arkitekters Side, var Frygt for ikke at kunne faa Arbejdere. Nu tror jeg nok, Forholdene ligger saaledes, at iden senere Tid er Byggefagene ikke de værst stillede med Hensyn til Arbejdsløshed. Men Grunden til, at jeg berører det her, er, at Arbejdsløshedsinspektøren udtalte, at der kom ingen Klager fra Arbejdsgivernes Side over Arbejdsu villie eller over Tværhed ved at tage Arbejde, og dette førte med sig, at to Medlemmer af Udvalget, Direktør Hauberg og Hr. Weitemeyer, erklærede: Vi skal i Morgen udsende kategorisk Ordre til samtlige vore Medlemmer om omgaaende at tilstille Arbejdsløshedsinspektøren enhver Sag vedrørende Folk, der ikke har villet tage Arbejde, eller med hvem der har været et eller andet i Vejen. Ret karakteristisk svarede Arbejdsløshedsinspektøren, Frk. Black, hertil: Vor Herre bevares, saa drukner jeg. Senere har Arbejdsgiverforeningen til samtlige Medlemmer udsendt en Opfordring til at meddele alle saadanne Tilfælde, og det er jo ikke mere end ret og billigt. Det er ganske rigtigt, som det er blevet sagt her, at enhver Overtrædelse skal der ikke tales om, men den skal anmeldes; jeg tror, det vil blive den bedste Vej til at komme de Overtrædelser til Livs, som man overhovedet kan konstatere.

Det er jo imidlertid en meget vanskelig Sag at kontrollere, at denne Lov ikke bliver overtraadt. Indenrigsministeren var inde paa at omtale Forholdene i Sverige og nævnede ogsaa et Foredrag af von Kock, som Ministeren havde hørt paa Raadhuset. Jeg hørte det i det nævnte Udvalg i Indenrigsministeriet. Naar Ministeren siger, at Sverige har lært af os, hvorledes Forholdene skulde lægges til Rette, maa man dog huske, at det kun er paa en vis Maade, dette gælder. Sverige har, saa vidt jeg ved, ikke Arbejdsløshedsunderstøttelse i den Form, hvori den findes hos os i Henhold til Loven af 1914, og som jeg absolut tror er af det gode, idet jeg mener, at Arbejdsløshedskasserne under normale Forhold er blevet administreret paa en sund og fornuftig Maade; det er det Indtryk, jeg har faaet af dem gennem de Tilfælde, jeg kender. At Forholdene er vanskeligere for Arbejdsløshedskasserne under de nuværende Forhold, er givet. Det er ret menneskeligt, at Organisationerne fører et kraftigt Tilsyn med, hvad der udbetales,